

عنوان مقاله:

شناسایی و بررسی کهن الگوها در معماری و شهرسازی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی پژوهشهای علوم میان رشته ای در شهرسازی و معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد رضا میرسعیدی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

تعامل و آشنایی انسان با فضا ابزاری است که با کمک آن ناظران شکل کلی و تصویر ذهنی واضح و روشنی از بنا درک می کنند و قادر به جداکردن ویژگی های ملموس بنا می شوند، درک می کنند که چه چیز به طور خاص باعث می شود که یک مجموعه برای انسان شاد، سرزنده و جذاب جلوه کند. امروزه، به علت فقدان روشی برای طراحی فضاهایی با قابلیت تعامل بالا با انسان، اصول طراحی به معمار و شهرساز بستگی دارد. بدین ترتیب آنچه امروزه ساخته می شود، به شدت تحت تاثیر مد، سلیقه های تحمیلی و میل اشخاص به جلب توجه از طریق حالات بدیع و گاهی تکان دهنده است. بین تصویری که طراحان از فضا دارند با ویژگی فضایی که کاربران برای تعامل و آشنایی و شناسایی بیشتر به آن احتیاج دارند، گسستی بنیادین وجود دارد. این تحقیق بر آن است که با دست یابی به مشترکات معنایی (از طریق رویا، نماد و اسطوره) که از سرچشمه های مشترکات انسانی (کهن الگوها) هستند و به کارگیری آنها در معماری و شهرسازی حسی مشترک و آشنا را میان ناظران خلق کند و سطح تعامل آن ها را با فضا افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

کهن الگو، شهرسازی، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/699064>

